

Oponentský posudek diplomové práce BcA. Oskara Bábka MOTIVACE KE PSANÍ

Když jsem si připomněl (či mi bylo připomenuto), že jsem za oponenta diplomové práce Oskara Bábka *Motivace ke psaní*, těšil jsem se, protože jsem očekával věcný a inteligentní text. A mé očekávání se naplnilo. Oskar napsal skutečně věcně, ba střízlivě a úsporně, chytře, a přitom jednoduše a přehledně.

Ve své práci se táže především po vnitřní a vnější motivaci ke psaní, přičemž vychází ze silného předpokladu, že pravou motivací je jediné ta vnitřní. Oskar Bábek ovšem nenapsal teoretickou práci, nýbrž práci reflektivní. Poctivě se tedy ohlíží za svými různými texty, ať už je psal zevnitř (sám od sebe), anebo z vnějšího podnětu (na zakázku). A na základě těchto rekapitulací, analýz a komparací se pokouší ujasnit si svůj vztah k nim, zrcadlit procesualitu a technologii svého psaní, některé texty režijně-dramaturgicky interpretuje, a hledá možné perspektivy svého dalšího psaní. Protože jak konstatuje na začátku: V posledních letech se mi daří čím dál víc psát. /.../. Psát mě baví. (s. 9) Mezi „vnější“ texty řadí scénář *The Blizzard* pro seminář (základy dramatického psaní a scenáristiky na Akademii divadla, rádia, filmu a televize) v Lublani, text, který napsal pro hereckou propedeutiku, scénář promovidea k prodeji hraček a dramatickou hříčku sepsanou pro soutěž Ferdinand Vaněk dnes. Jako příklad „vnitřních“ textů uvádí dramatické kousky *Torpédo pro tebe* a *Pohasly forbesy*. A na konci se věnuje hře *Ve jménu lásky* (a přátelství) jakožto vzácné syntéze obou motivací. Coby teoretický podklad používá Maslowovu teorii motivace a tvořivosti. Práce Oskara Bábka je cenná v tom, jak je přiměřená a uměřená tématu a autorovým zkušenostem i jeho talentu. Ukouzl si sousto přesně tak akorát. Zároveň je to práce, jež může mít pro autora velký užitek, kterak vnáší racionální světlo do jeho tvorby či tvořivosti. Pro čtenáře jde o ojedinělý a otevřený pohled do způsobu myšlení autora, který se hledá. Velkou devízou je, že je při svém hledání i referování o něm konstruktivně kritický i – a to není příliš běžné – konstruktivně sebekritický: když se hlásí ke svým chybám, činí tak upřímně, ale rozhodně si zbytečně ani demonstrativně nesype popel na hlavu, ani se nehrouť. Jeho přístup je značně sebe/poznávací, a tím pádem sebe/vědomý.

Práci beze všeho doporučuji k obhajobě.

S pozdravem a v dokonalé úctě

doc. Michal Čunderle, Ph.D.

dne 4. ledna 2017 v Praze